

Şebnem Sunay

- şiirler -

Yayın Tarihi:

14.10.2009

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Bir Küçük Hikaye

Sevgiydi tek istediği
Anneciğini çok eken
Vakitsiz kaybetmişti
Şimdi kim okşardı saçlarını
Kim basardı bağına
Şefkatle kim bakardı gözbebeklerine
Gözünün bebeğine.
Hayat hoyrattı,
Yoktu zerre kadar acıması
Savuruyordu limandan limana
Her esen yeni fırtına
Erken kaybetmişti ya en sevdiğini
En kıymetlisini
Erkenden bilmek zorunda kalmıştı
Feleğin kahpeliğini
Daha emeklemeyi öğretmeden
Haydi bakalım burası kulvar
Sen koşacaksın dediler
Yoktu dizlerinde derman
Yoktu başka çaresi
Çaresizliğine çare aradı
Yinede yılmadı usanmadı savaşmaktan.
Hep kazanmalıydı
İlmek ilmek işlemlerdi içine
Yük olmamalıydı kimseye
Ve kaçırmamalıydı kimsenin rahatını
Emeklemeden koşturmuşlardı ya
Anlamıştı git denmeden gitme vaktinin geldiğini
Öğrenmişti artık söylenmeyenleri duymayı
Biliyordu yolu, kapıyı bir gösteren yoktu
Sessizce çevirdi kolu
Ve sessizce gözden kayboldu
Bir yok oluşun değil
Varolma savaşının hikayesiydi bu...

Şebnem Sunay

Geçip Gitmeli Buralardan

Şimdi geçip gitmeli buralardan
Bir iz bırakmalı giderken insan
Öyle bomboş geçmemeli
Sadece nefes almaya gelmediği dünyadan
Bir dikilitaşı olmalı
Anlatmalı bildiklerini, kendine saklamamalı
Bir değere bin değer katmalı
Bencilliği bir yana bırakıp
Paylaşmalı insan
Bu kubbede hoş bir seda kalmalı ardından
Sana ölümsüzlüğü bağışlayan.
Anılmalı adın her daim iyiliğinle
Örnek olmalı insan kendinden sonra gelenlere
Cesedi toprağın üstüne basıyor olmasa bile
Toprağın altından da yetmeli bıraktığı mirası ile...

Şebnem Sunay

Karanlık

Öldürdüler işte
Hiç acımadılar hem de
Acımadılar yüreğim sana
Acımıyorsun artık sende
Önce al kırmızını aldılar
Yerine karalar çaldılar
Karardıkça kararttılar
Şimdi bir yudum sevgi
Diye dilenenler ...
Sebep onlar değil miydi?
Gelmene bu hallere.
Şimdi niye dilenci oldular kapıda
Bir yudum su gibi
Sevgine yanmış cellatlarının
Yoksa eserlerine
Tahammülde mi zorlanışları?
Hiç ummamışlar mıydı?
Bir yürekten yarattıkları canavardan
Gün gelip korkacaklarını
Gelmemiş miydi ki akıllarına?
Yollarına serdikleri dikenlerin
Bir gün üstünden
Geçmek zorunda kalacakları
Batacağı ayaklarına
Ağlardın oysaki bir böceğin ölümüne
Kıyamazdın öldürmeye
Rızkı bedenimdeyse
Varsın ısırısın der geçerdin
Öldüremezdin işte
Şimdi kendinden başlayıp
Gizli bir intihar girişimiyle
Bir bir öldürmekte
Bir katil serilemesiyle
Etrafında ne varsa güzele,
İyiye dair yok etmekte bir bir
Kötülüğün karanlık denizinde
Rotanı şaşır şaşır
Kaybolmaktasın kendi karanlığının içinde

Şebnem Sunay

Nankör

İnsanım ben, şeytandır bir yanıım
Oysa ki, Ümit'ti diğer adım
Çok istedim engel olamadım
Bunu söylerken bile yalancıyım
Ne yapsam aç ruhumu doyuramadım
Kalanlardan sıkıldım, gidenlere ağladım
Bitmesin istediğim yollar bitmediğinde
Yorgunluğumdan hayıflandım
Gitmesin dediklerim terk etmeyince
Bir bıkkınlıktı çöken içime
Bu yüzden üzdüm hepsini bile isteye,
Bu azaba dayanamayıp, çekip gittiklerinde
Utanmadan özledim birde yüzsüzce
Nankörlük sokmuş akrep gibi tenimi bir kere
Dolanıyor kanımda gündüz gece
Zehir gibi ruhumda, düşüncelerimde.

Şebnem Sunay

Yine çöktü Hasretin İçime

Yine çöktü hasretin içime
Tütünsüz kalmamak için son kibritini yakmayan,
Son sigarasına dokunmayan, bir tiryakiyim şimdi.
Neler hayal etmiştik birlikte sevgili,
Sende benim gibi hatırlıyor musun?
Kah için acıyor,
Kah yüzünde tebessümler can buluyor mu?
Sen'de özlüyor musun?
Benim seni özlediğim gibi...
"Tüm imkansızlıklara rağmen savaşmalıydım!
Bu oyunun galibi biz olmalıydık" diyor musun?
Pişmanlıklarının ardı sıra, bir ateş sarıyor mu içini?
Bıker birer umutların, hayallerin yitip gidiyor mu?
Özlüyor musun? Benim SEN'i özlediğim gibi.
Aklından çılgınlıklar geçiyor mu?
Şimdi çıkıp gitsem, çalsam kapısını...
Şarılsam boynuna, hiç konuşmadan
Kokusunu ciğerime çeke çeke,
Ağlasam hıçkırığa hıçkırığa katılırcasına.
Sonra göz göze gelsek, silse gözümün yaşını.
Dese ki;
'Sus ne olur, ağlama.. Ben buradayım artık.
Tüm olmazlara inat geldim sana" diyeyin var mı?
Korkuların var mı?
Ya o kapı bana açılmazsa, unutamadıysa,
Affedemediyse incitişimi..
Ya beni unuttuysa,
Diye korkuların var mı sevgili?
SEN'i öyle özledim ki,
Bazen dayanılmaz oluyor özlemin,
Göz pınarlarımdan akamayan yaşlarım
Süzülüyor boğazıma...
Deli bir ağrıyla kasılıyor ses tellerim,
Ben yine konuşamıyorum.
Susuyorum...
Dudaklarım kurudu yine, susadım sana,
Yüzüm ellerini özledi, gözlerim gözlerini,
Türküler hala seni söylüyor bana,
Onlarda yanıyor benim gibi...
Elini tutasım var,
Ellerim titriyor uzanamıyorum sana,
Ben sevdayı sende tattım,
Aşkı, özlemi, çıkarsızlığı....
Aşkların en güzelini,
Kelimelerin kifayetsiz kaldığı o yerde,
Susarak yaşadım...
Şimdi neye baksam bir sen var içinde,
Kiminle konuşsam senden bir iz var sesinde,
Hangi türküyü dinlesem bir sen var ezgisinde.
Yüreğim yine bavulum da işte,
Git! dediğinde
Apar topar toplamaya çalıştığım,

Yaralı...
Kırgın...
Üzgün...
Sevdalı...
Sevdasından kocaman olmuş bir yürek var
Koca bir bavulun içinde,
SEN varsın o yüreğin içinde de.
Şimdi söyle bana sevgili,
Nasil sevsin bu yürek başka birisini?
Umudunun son kırıntılarıyla gelmişti sana,
Şimdi kırıntılarını da yitirdi.
Hak ettiğimiz bu muydu?
Gidersen aşka yazık edersin diyen sen!
Söyle şimdi niye gönderdin ki beni?
'Kal' demeni bekledim, 'sabret' demeni...
Gururun öylesine sarmıştı ki yüreğini,
Benden bile büyüktü içinde...
Hani sana her baktığımda, söylediğim her güzel sözde
Bir tel kopardı içinde,
Erirdi için taşardın benimle...
Ne çabuk tükettin bizi sevgili.
Yazık ettin bize...
Benimde korkularım vardı,
Ama kıymadım senin gibi sevdama,
Celladı olmadım yarimin.
Canımı verdim can diye diye,
Sabahladığım nice gecelerde...
Şimdi, gözü yaşlı deli bir yalnızım işte,
Sen birimdin,
Ben sana gelip bir sürü sıfırımla bin değer katmıştım ya,
Birsiz benim hiç anlamım yokmuş...
Şimdi daha iyi anladım...

Şebnem Sunay